

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **T. O.**, zastoupeného Mgr. Filipem Jakovidisem, advokátem se sídlem v Rychvaldě, Bohumínská 1553, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, 28. října 117, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13.8.2010 č.j. MSK 137197/2010, ve věci záznamu bodů v registru řidičů,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13.8.2010 č.j. MSK 137197/2010, jímž bylo změněno rozhodnutí Městského úřadu Bohumín ze dne 28.4.2010, kterým bylo rozhodnuto o námitkách proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče, a to způsobem specifikovaným ve výroku napadeného rozhodnutí.

V žalobě žalobce uvedl, že došlo k zásahu do jeho práv na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen Listina) a současně bylo rozhodnuto v rozporu s ust. § 2 odst. 1, § 12 a § 94 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád). Žalobce upřesnil, že proti zápisu bodů, které byly zapsány na podkladě rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 10.4.2008 č.j. ODSČ-70255-PŘ/08CI, podal žalobce námitky. Současně žádal, aby následky plynoucí z ust. § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) nenastaly a aby správní orgán vyčkal výsledků přezkumného řízení. Tyto námitky byly správnímu orgánu doručeny dne 23.3.2010 a žalobce je považuje za důvodné. Proto také dovozuje, že záznam bodového hodnocení ze dne 27.5.2008 postrádá právní podklad a není k němu možné přihlížet. Pokud totiž žalobce podal v zákonné lhůtě podnět k přezkumnému řízení, a to podáním ze dne 19.11.2008, byl správní orgán povinen jednat. Pokud správní orgán neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení, měl tuto skutečnost oznámit žalobci ve lhůtě 30 dnů (ust. § 94 odst. 1 správního řádu). V opačném případě měl správní orgán vydat usnesení o zahájení přezkumného řízení a doručit je žalobci. Správní orgán neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení, avšak tento svůj postup žalobci nikterak nezdůvodnil, resp. k němu nevydal žádné rozhodnutí, čímž se dostal do rozporu s ust. § 2 odst. 1 a § 94 odst. 1 správního řádu. Tím také došlo k zásahu do žalobcových ústavně zaručených práv, zejména do práva na spravedlivý proces. K uvedenému poukázal žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 31.5.2010 sp. zn. 4 As 25/2010. Podle žalobce je nesporné, že, pokud nelze z formálních důvodů (§ 97 odst. 2 správního řádu) vydat v přezkumném řízení rozhodnutí, nelze na žalobce pohlížet jako na osobu, jež spáchala předmětný přestupek. Z uvedeného žalobce dovozuje, že záznam bodového hodnocení ze dne 27.5.2008 postrádá právní podklad a není možné k němu přihlížet. Napadené rozhodnutí proto považuje za nezákonné.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že s názorem žalobce nesouhlasí, neboť podkladem pro záznam bodů ze dne 27.5.2008 je žalobcem označené rozhodnutí Magistrátu města Brna, které nabylo právní moci dne 27.5.2008. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, které bylo Krajským úřadem Jihomoravského kraje zamítnuto jako opožděné. Proti rozhodnutí o odvolání pak brojil podnětem k zahájení přezkumného řízení ze dne 19.11.2008 adresovaným Ministerstvu vnitra ČR. Žalovaný ověřil, že Krajský úřad Jihomoravského kraje obdržel tento podnět žalobce dne 29.12.2008 a dne 4.2.2009 jej postoupil nadřízenému správnímu orgánu, tj. Ministerstvu dopravy ČR, které přezkumné řízení nezačalo, o čemž žalobce vyrozumělo přípisem ze dne 17.3.2009 doručeným žalobci prostřednictvím jeho zmocněnce dne 26.3.2009. Není tedy pravdou, že příslušný správní orgán žalobci nesdělil, jak bylo s jeho podnětem naloženo. Žalobce nebyl nijak zkrácen na svých právech. K citovanému žalobcovu odkazu na rozsudek NSS ze dne 31.5.2010 sp. zn. 4 As 25/2010 žalovaný uvedl, že se týká jiné věci, a to možnosti soudního přezkumu vyrozumění o nezačájení přezkumného řízení ohledně rozhodnutí v blokovém řízení. Žalobce přitom v rozsudku cituje nikoliv závěry soudu, ale obsah kasační stížnosti. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Žalobce ve vyjádření ze dne 18.4.2011 uvedl, že trvá na svém názoru o porušení svých práv, když správní orgán mu v 30 denní lhůtě nesdělil skutečnost, že neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení a toto bylo žalobci sděleno až po

4 měsících. Správní orgán tak postupoval v rozporu se správním řádem, čímž došlo k zásahu do ústavně zaručených práv žalobce, který neměl možnost vyjádřit se k důvodům nezahájení přezkumného řízení.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních důvodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že správním orgánem I. stupně bylo žalobci dne 8.3.2010 zasláno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu. Žalobce podal dne 23.3.2010 proti provedení záznamu v registru řidičů námitky směřující proti záznamu pěti bodů za přestupek podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění (dále jen zákon o přestupcích). Tento záznam byl proveden na základě rozhodnutí o přestupku Magistrátu města Brna ze dne 10.4.2008 č.j. ODSČ-70255/PŘ/08CI, které nabylo právní moci dne 27.5.2008. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným, že dne 29.1.2008 při řízení motorového vozidla v Brně na ulici Vídeňské překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci na 80 km/h, čímž se dopustil přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o přestupcích. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 4.9.2008 č.j. JMK 75032/2008, jímž bylo odvolání žalobce zamítnuto jako opožděné. Podáním ze dne 19.11.2008 žalobce učinil podnět k přezkumnému řízení adresovaný Ministerstvu vnitra ČR. Dne 10.5.2010 byl zástupce žalobce seznámen s podklady rozhodnutí a dne 23.5.2010 bylo o námitkách žalobce rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že k dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení žalobce jako řidiče došlo na základě celkem šesti záznamů. Žalobce v podané žalobě shodně jako v průběhu správního řízení brojil pouze proti jedinému z těchto záznamů, a to záznamu, který byl proveden na základě rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 10.4.2008 č.j. ODSČ-70255/PŘ/08CI, které nabylo právní moci 27.5.2008. Toto rozhodnutí nepovažuje žalobce za právní podklad, na něhož základě mohl být proveden příslušný záznam v jeho bodovém hodnocení, přičemž jediným žalobcovým argumentem odůvodňujícím toto jeho tvrzení je skutečnost, že proti tomuto rozhodnutí podal návrh na jeho přezkoumání podle ust. § 94 odst. 1 správního řádu, o němž však nebylo příslušným správním orgánem rozhodnuto v zákonné lhůtě 30 dnů. K povaze přezkumného řízení provedeného v rámci správního řízení lze uvést, že je dozorčím prostředkem uplatňovaným především nadřízenými správními orgány vůči rozhodnutím vydaným orgány jim podřízenými. K provedení přezkumného řízení mohou účastníci řízení dát podnět (§ 94 odst. 1 správního řádu), ten však není návrhem na zahájení správního řízení a jeho podáním není přezkumné řízení zahájeno. Nejde tedy o návrh ve smyslu ust. § 44 odst. 1 správního řádu. Předmětem přezkumného řízení jsou zásadně taková rozhodnutí, která již nabyla právní moci, jak vyplývá z ust. § 94 odst. 1 věty první správního řádu. Podle ust. § 73 správního řádu nestanoví-li tento zákon jinak, je v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nelze podat odvolání. Podle odst. 2 téhož ustanovení pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky a

pro všechny správní orgány. V posuzované věci rozhodnutí Magistrátu města Brna nabylo právní moci dne 27.5.2008. S právní mocí rozhodnutí jsou pak spojeny další právní účinky, v posuzované věci mj. skutečnost, že toto pravomocné rozhodnutí ode dne nabytí právní moci bylo legitimním podkladem pro záznam bodů v hodnocení žalobce jako řidiče. Skutečnost, že proti tomuto pravomocnému rozhodnutí podal žalobce návrh na přezkumné řízení podle ust. § 94 odst. 1 správního řádu, nemá na právní moc rozhodnutí žádný vliv a nepředstavuje překážku provedení záznamu bodů. Podání takového návrhu není spojeno ani s odkladným účinkem právních následků předmětného rozhodnutí. Jiná situace by mohla nastat pouze v případě, že by návrh žalobce byl úspěšný a přezkumné řízení by bylo zahájeno a ve věci by bylo znovu rozhodnuto, a to ve prospěch žalobce. Taková situace však v posuzované věci nenastala, a proto byl příslušný správní orgán oprávněn záznam trestných bodů provést.

Námítka žalobce, že napadené rozhodnutí je nezákonné pro porušení žalobcova práva na spravedlivý proces, když o jeho návrhu na přezkumné řízení nebylo příslušným správním orgánem rozhodnuto v zákonné lhůtě 30 dnů (§ 94 odst. 1 poslední věta správního řádu), je rovněž nedůvodná. Dle ust. § 6 odst. 1 správního řádu lze na přezkumné řízení použít ust. § 80 téhož zákona o ochraně před nečinností správních orgánů, a to jak v případě, pokud by přezkumné řízení zahájeno nebylo (§ 80 odst. 2 správního řádu), tak v případě, pokud již probíhá (§ 80 odst. 1 a 3 správního řádu). Žalobce tedy mohl využít tohoto zákonného prostředku k ochraně svých práv před nečinností správního orgánu. Tvzená nečinnost v přezkumném řízení však sama o sobě nemohla mít žádný vliv na pravomocné rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 10.4.2008, které bylo zákonným podkladem pro záznam trestných bodů v bodovém hodnocení žalobce.

Pro úplnost krajský soud uvádí, že žalobcův odkaz na rozsudek NSS ze dne 31.5.2010 sp. zn. 4 As 25/2010 je zcela nepřipadný, neboť NSS zde rozhodoval o skutkově i právně zcela odlišné věci (uložení pokuty v blokovém řízení) a jeho závěry nejsou ani v obecné rovině aplikovatelné na posuzovanou věc.

Na základě shora uvedeného krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s.ř.s.). Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 13. prosince 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

